

43-382 Bielsko - Biała, ul. Ikara 5/12 ☎/fax (33) 8191050-52
NIP 547-10-64-723 e:mail - inwus@poczta.onet.pl

ANEKS DO SPECYFIKACJI TECHNICZNEJ WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

DO PROJEKTU BUDOWLANEGO DOCIEPLENIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH I STROPODACHÓW wraz Z KOLORYSTYKĄ ELEWACJI BUDYNKU

Temat: Docieplenie ścian i stropodachów budynku
Gimnazjum Publicznego w Porąbce im. Jana Pawła II
przy ul. Kozubnickiej 5

**Nazwa i adres
zamawiającego:** Gmina Porąbka
Urząd Gminy Porąbka
ul. Krakowska 3
43-353 Porąbka

Kody CPV: 45214200-2 (Roboty budowlane w zakresie budowy obiektów
budowlanych związanych ze szkolnictwem)
45321000-3 (Izolacja cieplna)

Autor: mgr inż. Krzysztof Cygonik

Bielsko - Biała, lipiec 2015 r.

ST- 01.06 Docieplenie ścian i stropodachu

Kod CPV 45321000-3

1.1. Przedmiot specyfikacji

Przedmiotem niniejszej specyfikacji są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z dociepleniem ścian i stropodachów budynku Gimnazjum Publicznego im. Jana Pawła II w Porąbce przy ul. Kozubnickiej 3.

1.2. Zakres stosowania specyfikacji

Niniejsza specyfikacja będzie stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zleceniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych specyfikacją

Specyfikacja obejmuje wykonanie robót związanych z dociepleniem ścian zewnętrznych w systemie BSO z zastosowaniem styropianu, ocieplenie ścian pod okładziny kamienne oraz docieplenie stropodachów

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podstawowe użyte w niniejszej SST są zgodne z obowiązującymi Polskimi Normami i ST pkt. 5.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące zasad prowadzenia robót podano w ST pkt. 2.

Niniejsza specyfikacja obejmuje całość robót związanych z dociepleniem ścian.

Wykonawca jest odpowiedzialny za jakość wykonywania tych robót oraz zgodność z umową, projektem wykonawczym, pozostałymi SST i poleceniami ZRU. Wprowadzenie jakichkolwiek odstępstw od tych dokumentów wymaga akceptacji ZRU.

2. MATERIAŁY

Ogólne wymagania dotyczące materiałów podano w ST pkt. 4.

Do ocieplenia ścian budynku należy zastosować zespolony system ocieplenia ścian ze styropianem, posiadający Aprobatę Techniczną, sklasyfikowany jako nierozprzestrzeniający ognia (NRO), posiadający Certyfikat Zgodności ITB.

2.1. Styropian (EPS 038 – wg EN 13163:2012)

Do ocieplenia ścian metodą lekką powinien być stosowany styropian samogasnący, sezonowany przez okres minimum 2 miesięcy od chwili jego wyprodukowania, a jego właściwości techniczne powinny być następujące:

- gęstość objętościowa 15-20 kg/m³,
- struktura zwarta, czyli granulki polisterynowe powinny być trwale połączone w jednorodną masę, bez pustych miejsc,
- płyty powinny mieć szorstkie powierzchnie; jeżeli powierzchnie są gładkie, to trzeba je zdrapać szczotką drucianą,
- wymiary płyt: max. 1200 x 600 mm
- odchyłki grubości nie powinny być większe niż $\pm 1,0$ mm,

- płyty powinny mieć proste krawędzie z ostrymi kantami, bez uszkodzeń,
- wytrzymałość na rozrywanie siłą prostopadłą do powierzchni nie mniej niż 100 kPa,
- tolerancja długości i szerokości – nie więcej niż ± 2 mm,
- reakcja na ogień - co najmniej klasa E,
- współczynnik przewodzenia ciepła - nie więcej niż 0,038 W/(mK)

Do ocieplenia ścian poniżej poziomu terenu zastosować płyty styropianowe silver fundament o parametrach

- współczynnik przewodzenia ciepła nie więcej niż 0,036 W/(mK)
- reakcja na ogień E
- nasiąkliwość wodą przy długotrwałym całkowitym zanurzeniu - $WL(T) \leq 4\%$
- naprężenie ściskające przy 10% odkształceniu względnym $CS(10)100 \geq 100$ kPa
- poziom wytrzymałości na zginanie $BS150 \geq 150$ kPa

2.2. Tkaniny zbrojące

Siatka z włókna szklanego impregnowana na działanie alkaliów, powinna odpowiadać normie BN-81/6859-03. Należy stosować siatkę o symbolu ST-112/100/7 wg AT-15-3514/99 wymiarach oczek 4 x 4 mm lub 3 x 4 mm. Siła zrywająca pasek siatki o szerokości 5 cm wzdłuż wтку i osnowy powinna wynosić nie mniej niż 125 daN.

2.3. Kleje i masy klejące

Do przyklejenia płyt styropianowych do podłoża oraz do przyklejenia tkaniny szklanej wzmacniającej do płyt styropianowych, stosować materiały systemowe. Kleje winny odpowiadać wymaganiom określonym przez Instytut Techniki Budowlanej w świadectwie dopuszczającym do stosowania w budownictwie.

Wymagana przyczepność: do betonu	-	$\geq 0,3$ MPa
do styropianu	-	$\geq 0,1$ MPa

2.4. Profile metalowe

- listwa cokołowa z aluminium anodowanego z krawędzią odciekową
- kątowniki aluminiowe z blachy perforowanej o grubości 0,5 mm i wymiarach 25 x 25 mm z siatką

2.5. Łączniki do mocowania styropianu do podłoża

Stosować tworzywowe łączniki grubości min. 10 mm z główką o średnicy min. 45 mm, trzpień tworzywowo lub metalowy, długość taka, aby kotwić w warstwie nośnej ścian min. 6 cm.

2.6. Masy tynkarskie

Stosować systemowe akrylowe masy tynkarskie barwione na masie o fakturze drobnej kaszy i uziarnieniu 1,5 mm. Masa tynkarska i podkład gruntujący muszą posiadać świadectwa ITB, klasyfikacja ogniowa - NRO.

Podkład gruntujący - gęstość objętościowa - 1,35 g/cm³.

2.7. Materiały uszczelniające

Taśma uszczelniająca z impregnowanego, ekspandującego miękkiego tworzywa piankowego.

Uszczelka hydrofobowa na bazie neoprenu.

Jednoskładnikowa pianka poliuretanowa do uszczelniania niedokładnie zamontowanych płyt ociepleniowych.

2.8. Parapety zewnętrzne

Parapety zewnętrzne wykonać z blachy stalowej ocynkowanej powlekanej.

2.9 Tynki

Zaprawa cementowo – wapienna lub gotowe, suche mieszanki tynkarskie, posiadające aprobatę techniczną.

2.10 Farba elewacyjna

Akrylowe farby elewacyjne w kolorze tynku cienkowarstwowego.

2.11. Docieplenie stropodachów

- Płyty ze skalnej wełny mineralnej o parametrach:
 - współczynnik przewodzenia ciepła nie więcej niż 0,035 W/mK
 - klasa reakcji na ogień A1
- folia paraizolacyjna gr. 0,2 mm
- płyty gipsowo – kartonowe ogniochronne GKF

2.12. Ocieplenie ścian pod okładziny kamienne

- Płyty z wełny mineralnej z włókien skalnych pokryte czarnym welonem szklanym o parametrach:
 - współczynnik przewodzenia ciepła nie więcej niż 0,035 W/mK
 - klasyfikacja ogniowa A1
 - krótkotrwała nasiąkliwość wodą $\leq \text{kg/m}^2$

3. SPRZĘT

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w ST pkt. 5.

Rodzaje sprzętu używanego do robót wykończeniowych pozostawia się do uznania po uzgodnieniu z ZRU. Jakikolwiek sprzęt, maszyny lub urządzenia nie gwarantujące zachowania wymagań jakościowych robót i przepisów BIOZ zostaną przez ZRU zdyskwalifikowane i nie dopuszczone do robót.

4. TRANSPORT

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w ST pkt. 6.

5. WYKONANIE ROBÓT

Ogólne zasady wykonania robót podano w ST pkt. 2.1.

5.1. Rusztowanie

Zaleca się stosować rusztowanie systemowe, ramowe, metalowe.

Montaż rusztowania należy rozpocząć od ułożenia podkładowych bali drewnianych ich wypoziomowania. Rusztowania układać wg instrukcji producenta. Wskazane jest kotwienie rusztowań do ścian przy użyciu lin stalowych co druga kondygnacja. Sprawdzić wypoziomowanie poszczególnych kondygnacji rusztowania. Sprawdzić stabilność całej konstrukcji rusztowania. Rusztowanie należy uziemić i osiatkować. Przed rozpoczęciem pracy na rusztowaniu, należy dokonać odbioru rusztowań (sporządzić protokół odbioru).

5.2. Docieplenie metodą lekką

Roboty należy wykonywać w następującej kolejności:

- prace przygotowawcze, tj. kompletowanie materiałów i sprzętu, montaż rusztowań i urządzeń, zdjęcie starych parapetów blaszanych (SST 001),
- demontaż krat okiennych, tablic, lamp, uchwytów (SST 001),
- sprawdzenie i przygotowanie powierzchni ścian (czyszczenie, mycie, odgrzybianie, wyrównanie),
- skucie fragmentów zdegradowanych tynków,
- uzupełnienie tynków,
- przygotowanie masy klejącej,
- pocięcie płyt styropianowych na potrzebne wymiary,
- zamocowanie płyt styropianowych,
- naklejanie siatki z włókna szklanego,
- gruntowanie powierzchni,
- wykonanie zewnętrznej wyprawy elewacyjnej cienkowarstwowej,
- malowanie elewacji frontowej,
- montaż parapetów zewnętrznych blaszanych, obróbek blacharskich,
- montaż krat okiennych, tablic, lamp, uchwytów itp. (materiały z odzysku),
- montaż rur spustowych (z odzysku),
- demontaż rusztowań i uporządkowanie terenu wokół budynku.

Przygotowanie podłoża ściennego

W przypadku istniejących budynków szczególnie ważne jest bardzo dokładne sprawdzenie jakości podłoża ściennego. Dotyczy to jego wytrzymałości powierzchniowej, stopnia równości i płaskości powierzchni oraz czystości. Technologii ocieplenia ścian nie można stosować w przypadku odpajania się zewnętrznej warstwy materiału ściennego, powierzchniowego łuszczenia się podłoża lub widocznych zmian destrukcyjnych. W takich sytuacjach niezbędne jest usunięcie warstwy.

Wszystkie zdegradowane tynki należy skuć. W ich miejsce wykonać nowe (tynki kat. III).

Również powłoki malarskie i tynki cienkowarstwowe, które łuszczą się i odpajają od podłoża muszą być usunięte np. metodą piaskowania, strumieniem wody pod ciśnieniem lub za pomocą drucianych szczotek. W przypadku wszystkich powierzchni budynków istniejących zaleca się ich oczyszczenie przez zmycie wodą pod ciśnieniem.

Ściany poniżej poziomu terenu po przygotowaniu należy pokryć powłokową izolacją przeciwwodną (preparat izolacyjny winien być dopuszczony do kontaktu ze styropianem). Płyty styropianowe mocować do ściany przy pomocy kleju poliuretanowego (lub za pomocą preparatu izolacyjnego – jeśli jest do tego przystosowany). Przyklejone płyty zabezpieczyć przed zasypaniem folią kubełkową.

Oceny jakości podłoża powinien dokonać projektant ocieplenia. W przypadku wątpliwości co do wytrzymałości podłoża, należy sprawdzić jego wytrzymałość na rozciąganie metodą „pull off”, używając odpowiedniego urządzenia badawczego. Wytrzymałość ta powinna wynosić co najmniej 0,08 Mpa. Przy braku takiego urządzenia należy wykonać próbę przyczepności. Powierzchnię podłoża należy oczyścić z kurzu, pyłu, słabo związanych z podłożem powłok malarskich i tynków. Próbkę materiału izolacyjnego o wymiarach 100 x 100 mm należy przykleić w różnych miejscach elewacji (8-10 próbek). Klej przygotowany zgodnie z zaleceniami systemowymi rozprowadzić na całej powierzchni próbki na grubość ok. 10 mm. Próbkę docisnąć do podłoża. Przyczepność sprawdzać po 3 dniach poprzez próbę ręcznego odrywania przyklejonej próbki. Można przyjąć, że podłoże posiada wystarczającą wytrzymałość, jeżeli podczas próby odrywania materiał izolacyjny ulegnie rozerwaniu. W przypadku oderwania całej próbki z klejem i warstwą fakturową konieczne jest oczyszczenie elewacji ze słabo związanej z podłożem warstwy. Podłoże zagruntować środkiem zwiększającym przyczepność. Jeżeli ponowna próba da wynik negatywny, należy rozważyć dodatkowe mocowanie mechaniczne lub odpowiednie przygotowanie podłoża.

W przypadku ścian wykazujących odpowiednią wytrzymałość, ale odznaczających się zbyt dużą nierównością powierzchni, należy wykonać warstwę wyrównawczą. Przy nierównościach podłoża do

10 mm należy zastosować szpachlówkę systemową lub zaprawę cementową 1:3 z dodatkiem dyspresji akrylowej w ilości 4 - 5% (wagowo). Przy nierównościach podłoża od 10 do 20 mm należy zastosować takie same rozwiązania jak wyżej, ale wykonywać je w kilku warstwach. W przypadku nierówności powyżej 20 mm należy zastosować naprawę przez naklejenie materiału termoizolacyjnego o odpowiedniej grubości. W takim przypadku zaleca się dodatkowe mocowanie warstwy zasadniczej układu ocieplającego za pomocą łączników mechanicznych.

Przed przyklejeniem płyty styropianowe powinny być odpowiednio wysezonowane. Na budowie płyty nie powinny być wystawione na działanie warunków atmosferycznych przez czas dłuższy niż 7 dni; pożółkłe powierzchnie płyt muszą być przed ich zastosowaniem zeszlifowane i odpylone.

Płyty styropianowe należy mocować do podłoża poziomo (wzdłuż dłuższej krawędzi) z zachowaniem mijankowego układu spoin pionowych. Nie mogą tworzyć się spoiny krzyżowe. Spoiny płyt nie mogą znajdować się na pęknięciach w ścianie oraz na przejściach między różnymi materiałami ściennymi. Na całej powierzchni ocieplanej ściany płyty powinny dokładnie przylegać do siebie. Niedopuszczalne jest występowanie masy klejącej w spoinach. Nakładanie masy klejącej tzw. metodą „pasmowo - punktową”. Szerokość pasma masy klejącej wzdłuż obwodu płyty powinna wynosić co najmniej 3 cm. Na pozostałej powierzchni masę należy rozłożyć plackami o średnicy 8 - 12 cm. Łączna powierzchnia nałożonej masy klejącej powinna obejmować co najmniej 40%. Ilość masy klejącej i grubość jej warstwy zależą od stanu podłoża, musi być jednak zapewnienie dobrego styku ze ścianą, co gwarantuje uzyskanie wymaganej przyczepności. W praktyce grubość warstwy masy klejącej nie powinna przekraczać 1 cm. Po nałożeniu masy klejącej na płytę należy ją bezzwłocznie przyłożyć do ściany i dokładnie docisnąć. Płyty świeżo przyklejanej nie wolno dociskać po raz drugi ani jej poruszać. Płyty styropianowe przykleja się pasmami od dołu do góry, po uprzednim przymocowaniu listwy startowej.

Spoiny między płytami nie mogą też przebiegać w narożach otworów (np. okien), ani na rysach i pęknięciach w ścianie.

Powierzchnia przyklejanych płyt styropianowych powinna być równa, a szpary między nimi większe niż 2 mm wypełnione paskami styropianu. Całą powierzchnię po zakończeniu klejenia a przed rozpoczęciem wykonania warstwy zbrojonej należy dokładnie wyrównać przez przetarcie papierem ściernym.

Dodatkowe mocowanie mechaniczne

Zaleca się stosowanie co najmniej 6 łączników na 1 m². Długość łączników powinna być taka aby głębokość zakotwienia w podłożu (w warstwie nośnej ściany) wynosiła co najmniej 6 cm. Zastosowanie łączników mechanicznych nie może spowodować wichrowania lokalnego podnoszenia się płyt styropianowych. Do mocowania mechanicznego można przystąpić nie wcześniej niż po upływie 24 h od przyklejenia płyt.

Wykonanie warstwy zbrojonej

Warstwę zbrojoną należy wykonywać nie wcześniej niż po upływie 3 dni od czasu przyklejenia płyt. Warstwę zbrojoną należy wykonywać w jednej operacji, rozpoczynając od góry ściany. Masę klejącą nanosić na powierzchnię płyt styropianowych ciągłą warstwą o szerokości tkaniny zbrojącej i grubości min. 1,5 mm, max. - 3 mm. Po nałożeniu masy klejącej należy natychmiast bardzo dokładnie wtopić w nią napiętą siatkę zbrojącą stosując zalecane przez systemodawcę narzędzia. Siatka zbrojąca powinna być całkowicie niewidoczna. Siatka zbrojąca nie może w żadnym przypadku leżeć bezpośrednio na płytach styropianowych. Zużycie masy klejącej do wykonania warstwy zbrojonej określa instrukcja systemodawcy. Łączna grubość warstwy zbrojonej powinna być taka, aby układ ocieplający spełniał wszystkie podane wyżej wymagania techniczne. Przed przyklejeniem siatka zbrojąca nie może być magazynowana w warunkach bezpośredniego działania czynników atmosferycznych a szczególnie słońca, które powoduje rozciąganie się rolki i w konsekwencji widoczną deformację w czasie przyklejania siatki na ścianie. Szczególnie istotne to jest w przypadku siatek w ciemnych kolorach i siatek z tworzyw sztucznych. Przy stosowaniu dodatkowego mocowania mechanicznego za pomocą łączników przy średnicy talerzyków (około 60 mm) muszą one być mocowane pod warstwą zbrojoną. Paski siatki zbrojącej powinny być

przyklejane na zakład, szerokość około 10 cm. Zakłady siatki nie mogą pokrywać się ze spoinami między płytami styropianowymi. O ile nie są stosowane kątowniki narożne z siatki to na narożnikach zewnętrznych siatka powinna zachodzić z obu stron na odległość co najmniej 10 cm. Na narożnikach otworów w elewacji (np. okien) należy umieścić ukośne dodatkowe kawałki siatki (około 20 x 30 cm).

W części parterowej do wys. 2 m a także na cokółkach należy zastosować dwie warstwy siatki zbrojącej lub tzw. siatkę pancerną.

Wykonanie warstwy tynkarskiej

Wyprawę tynkarską należy wykonywać nie wcześniej niż po 3 dniach od wykonania warstwy zbrojonej i nie później niż po 3 miesiącach od wykonania tej warstwy. Wyprawę tynkarską należy wykonywać zgodnie z przewidzianą w projekcie fakturą. Zaleca się unikać wykonywania wyprawy bez wyraźnej faktury, gdyż przy dużych nagrzewaniach powierzchni mogą ujawniać się widoczne pęknięcia skurczowe. Masę tynkarską należy rozprowadzać za pomocą kielni, pac lub aparatu tynkarskiego, zawsze w kierunku świeżo położonej warstwy. Bezpośrednio po nałożeniu warstwę wyprawy należy przeciągnąć pacą stalową z tworzywa sztucznego lub gąbki poliuretanowej, w zależności od tego jaką ma się uzyskać fakturę. W celu uniknięcia widocznych płaszczyzn styku między wyschniętym a świeżo nakładanym tynkiem należy zorganizować wystarczającą liczbę robotników, co pozwoli na płynne wykonywanie wypraw. Wyprawy elewacyjne można wykonywać w temperaturach nie niższych niż 5°C i nie wyższych niż 25°C przy pogodzie bezdeszczowej. Niedopuszczalne jest wykonywanie wypraw w czasie silnego wiatru oraz jeżeli jest zapowiadany spadek temperatury 0°C w przeciągu 24 godzin.

Sposób ocieplenia w miejscach szczególnych

Do zabezpieczenia narożników wypukłych na parterze min. 2 m od poziomu terenu, należy stosować kątowniki z perforowanej blachy aluminiowej. Kątowniki przyklejać masą klejącą do styropianu i dopiero potem przyklejać tkaniną zbrojącą z wywinięciem jej co najmniej 20 cm na ścianę przyległą. Do ocieplenia ościeży okiennych i drzwiowych należy stosować płyty styropianowe grubości min. 3 cm.

Wszystkie szczeliny dylatacyjne istniejące w ocieplanym ścianach muszą być wykonane również w warstwie ocieplającej. Jako wypełnienie szczelin mogą być stosowane m.in. profile dylatacyjne.

5.3. Docieplenie ścian pod okładziną kamienne

Nawierzchnię ścian oczyścić szczotkami drucianymi, skuć luźne fragmenty zaprawy tynkarskiej i zmyć czystą wodą. Nierówności większe niż 10 mm lub ubytki na powierzchni ścian wyrównać zaprawą cementową 1:3.

Na przygotowanej powierzchni ścian montować szczelnie płyty z wełny mineralnej za pomocą zaprawy klejowej oraz systemowych łączników mechanicznych – zgodnie z instrukcją producenta. Płyty mocować do ściany licem bez welonu szklanego.

5.4. Docieplenie stropodachów

Stropodach nieużytkowy

Na istniejącej warstwie z wełny mineralnej ułożyć dodatkową warstwę wełny gr. 10 cm. Płyty układać szczelnie na styk.

Stropodach - skos

Należy zdemontować istniejącą okładzinę drewnianą i istniejące ocieplenie między krokwiami. Istniejącą konstrukcję drewnianą dachu zabezpieczyć bio i ogniochronnie do stopnia NRO (wymagany protokół z zabezpieczeń ogniochronnych).

Następnie zamontować nową izolację termiczną z wełny skalnej, zabezpieczyć ją folią paraizolacyjną i wykonać nową obudowę z płyt gipsowo – kartonowych ognioodpornych na systemowym ruszcie stalowym ocynkowanym.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w ST pkt. 7.

6.1. Docieplenie metodą lekką

Przed rozpoczęciem robót należy sprawdzić czy materiały dostarczone na budowę odpowiadają ustalonym normom i wymaganiom technicznym.

Kontrola jakości wykonywanych robót należy objąć poszczególne ich etapy, a mianowicie:

- montaż rusztowań (warunki montażu i odbioru rusztowań określają odrębne przepisy)
- przygotowanie ścian do ocieplenia,
- umocowanie płyt styropianowych,
- wykonanie wyprawy tynkarskiej na styropianie,
- wykonanie nowych obróbek blacharskich.

Przy wykonywaniu robót ocieplających metodą lekką należy uwagę zwrócić na nadzór techniczny, tj.:

- ze względu na szczególny charakter robót przy ociepleniu ścian powinny być one wykonywane przez wykwalifikowanych pracowników,
- konieczny jest systematyczny nadzór techniczny prowadzony przez wykonawcę, a także nadzór inwestorski i autorski,
- w czasie wykonywania robót związanych z ociepleniem ścian powinien być prowadzony dziennik budowy zgodnie z obowiązującymi przepisami, w którym powinny być wpisane wszystkie spostrzeżenia dotyczące jakości podłoża, warstwy ocieplającej i wyprawy zewnętrznej.

Odbiór techniczny robót:

- a) w czasie wykonywania robót należy przeprowadzać ich odbiór częściowy, który powinien objąć następujące etapy:
 - przygotowanie powierzchni ścian,
 - przyklejenie płyt styropianowych,
 - wykonanie wyprawy ochronnej na styropianie,
 - wykonanie nowych obróbek blacharskich,
 - wykonanie faktury elewacyjnej,
- b) wszystkie roboty powinny być odbierane na poszczególnych ścianach budynku,
- c) po zakończeniu wszystkich robót powinien być dokonany odbiór ostateczny polegający na sprawdzeniu zgodności wykonywanego ocieplenia z projektem technicznym oraz z podanymi w wytycznych wymaganiach. Przy odbiorze końcowym należy ocenić następujące elementy ocieplenia:
 - równość powierzchni - wg wymagań normowych, jak dla III kat. tynków zewnętrznych
 - jednolitość faktury
 - jednolitość koloru
 - prawidłowość wykonania wszystkich szczegółów
 - prawidłowość połączenia ocieplenia z innymi rozwiązaniami elewacji ścian

7. OBMIAR ROBÓT

Ogólne zasady obmiaru robót podano w ST pkt. 8.

7.1. Jednostki obmiarowe

Jednostki obmiarowe wg przedmiaru robót.

8. ODBIÓR ROBÓT I PODSTAWY PŁATNOŚCI

Ogólne zasady i podstawy płatności za ich wykonanie określa umowa oraz ST pkt. 9.

9. PRZEPISY I NORMY DOTYCZĄCE PROWADZENIA ROBÓT

PN-825/B-02020	Ochrona cieplna budynków. Wymagania i obliczenia.
EN 13163:2012	Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie – Wyroby ze styropianu (EPS) produkowane fabrycznie - Specyfikacja
EN 13162:2012	Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie – Wyroby z wełny mineralnej (MW) produkowane fabrycznie - Specyfikacja
PN-B-20130:1999	Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Płyty styropianowe.
PN-B10106:1997	Tynki i zaprawy budowlane. Masy tynkarskie do wypraw pocienionych.
PN-85/B-04500	Zaprawy budowlane. Badanie cech fizycznych i wytrzymałościowych.
Aprobata techniczna ZUAT-15/V.03	System ocieplenia ścian zewnętrznych z zastosowaniem styropianu jako materiału termoizolacyjnego i pocienionej wyprawy elewacyjnej. ITB Warszawa 1999 r.
AT-15-3514/99	Tkanina szklana ST 112-100/7.
PN 90/B-02867	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania stopnia rozprzestrzeniania ognia przez ściany.
Karty techniczne i instalacje producenta zastosowanego systemu ocieplenia metodą lekką.	